

ИВАНЪ КИРИЛОВЪ

На 26 декемврий 1936 година си отиде отъ тоя свѣтъ писателътъ Иванъ Кириловъ. Малкитѣ българчета го знаятъ отъ хубавитѣ приказки, помѣстени въ читанки и христоматии. Той е единъ отъ първитѣ сътрудници на „Детска радостъ“. Написалъ е повече отъ двадесетъ книги. Но неговото „Бащино огнище“ е най-свидния даръ, който той оставя на българскитѣ деца. Защото той е истински пѣвецъ на бащино огнище, което тегли сърдцето му и въ ранно утро, и въ тъмни нощи, презъ есенъ и презъ зима, презъ китна пролѣтъ и знойно лѣто. Презъ цѣлъ животъ то му свѣти, вдъхновява го и му дава подкрепа.

Затова съ такава топлота той ни разказва приказкитѣ, които е чулъ отъ обична баба край буенъ огънъ на бащино огнище. Вънъ дъждъ, вѣтъръ, а въ кѣщи огнището свѣтнало. Слушашъ бабини приказки за змейове и юници. Гали те огънътъ съ топла грѣйка. Униса

те мъркането на заспалата котка. И ти става хубаво и свѣтло на душата. Сѣщото изпитваме, когато четемъ хубавитѣ повѣрия и приказки, които писателътъ съ такава чистосърдечность и простота ни разказва въ своитѣ книги. Съ

тия книги пѣвецътъ на бащино огнище ще живѣе въ сърдцата на своитѣ малки читатели. Защото обичята къмъ бащино огнище не огасва никога.

Обичята къмъ бащинъ домъ, къмъ родъ и родина грѣе въ сърдцето на писателя ведно съ

обичята къмъ труда и доброто. На тѣхъ той служи презъ живота си. Тѣхъ възпѣва въ творбитѣ си. Затова неговото книжовно наследство е тъй ценно за българскитѣ деца и юноши. Тѣ ще следватъ примѣра на писателя и ще се стремятъ да изпълнятъ неговия скѣпъ заветъ — да подържатъ огъня въ бащино огнище, да обичатъ труда и да служатъ на правдата и доброто!